

[Chr. R. Christensen.]

grænse, hvor der er Trang til Tillægsparceller, og nu afslørede det ærede Medlem Hr. Einar Simonsen jo den Hemmelighedsfuldhed, der hidtil har ruget over Forholdene, ved at tilkendegive, at Partiet Venstre staar bag ved den højtærede Landbrugsministers Forslag, hvilket ikke er fremgaaet af Kommissionsbetænkningen.

Fra radikal Side taler man i Bilag 1 til Lovforslaget om Forkøbsretten og om Vurderingsnævn til at fastsætte Priser og andre Betingelser, hvor man ikke kan opnaa Enighed, samt om, at den Afgørelse, der træffes af Vurderingsnævnet, ikke skal kunne gøres til Genstand for Appel. Man taler om, at Staten skal kunne kræve afgivet Jord ved Salg til Familiemedlemmer og ved Ophør af Bortforpagtning, og om at Tillægsjord skal kunne kræves afleveret efter Indstilling fra Jordlovsudvalget og Landbrugsministerens Godkendelse deraf. Afgørelsen kræves tinglyst til Tillægsjordens Overtagelse ved Salg uden for Livsarvingerne. Ogsaa Socialdemokraterne foreslaar som bekendt Tvangsaflevering efter stigende Skala samt Ekspropriation.

Det konservative Folkeparti kan ikke medvirke til Tvangsaflevering. Det er vi principielt imod, fordi det er et Brud paa Ejendomsretssystemet. I Modsætning til det ærede Medlem Hr. Einar Simonsen, der satte dette paa Andenposten, er dette for os primært, ogsaa fordi der efter vor Opfattelse er Jord nok til Udstykning og vil kunne fremskaffes Jord nok til Udstykning allerede efter det foreliggende Lovforslag. Det er jo saadan, at Ejendomsretssystemet er begrænset af Grundlovens Bestemmelser om Almenvellet. Efter det Forslag, der er fremkommet fra radikal Side, vil man altsaa tage fra Enkeltmand og give til Enkeltmand. Selv om man mener, at dette kan have visse samfundsmæssige Fordele, er det alligevel Betragtninger, der i høj Grad kan diskuteres og bliver diskuteret, og under alle Omstændigheder vil det være et Indgreb i og et Brud paa den hidtidige Linie, hvad enten man vælger den socialistiske Ekspropriation eller den radikale Forkøbsret med Vurderingsnævn og Afstaaelse ved Familiensalg. Og gaar man ind paa dette, vil det næste Skridt blive, at man kan anvende samme Foranstaltninger over for andre Samfundsborgere, over for Forretningslokaler, over for Fabrikker og over for Boliger. Jeg ser derfor ikke rettere end, at

Gennemførelsen af Foranstaltninger af denne Art vil kunne faa vidtgaende Konsekvenser, og at Lovforslaget derfor ikke har Interesse for Landbruget alene, men i høj Grad for hele det danske Folk, og jeg kan sige, at Bestemmelser som dem, man her forlanger, ikke vil faa vor Tilslutning, men møde vor skarpeste Modstand. Vi er parat til Forhandling om Loven, vi er parat til at give Tilslutning til Udstykning, men vi ønsker ikke at forhandle Ejendomsretssystemet bort, og skal det gøres, maa andre gøre det.

Vi mener ogsaa, at Tvangsaflevering er en overflødig Foranstaltning. Efter vort Skøn er der Jord nok til, at man paa anden Maade kan sikre en betydelig Udstykning langt fremover. Den øjeblikkelige Situation er jo den, at Udstykningsspørgsmaalet ikke er et Jordspørgsmaal, men i højeste Grad et Bygge- og Etableringsspørgsmaal og et Omkostningsspørgsmaal. De Brug, man oprettede i 1946, er endnu ikke færdigbygget, og ingen ved, hvornaar de kan blive det, og man kan meget vel i 1947 udstykke, men ikke bebygge de Parceller, man udstykker. Det er naturligvis rigtigt, at man ikke kan bygge Jordlovgivning op paa disse ekstraordinære Forhold, det er rigtigt, at man ikke paa nogen Maade kan lægge disse til Grund, men det er ogsaa rigtigt, at den Jordmangel, man har talt om, skyldes en lige saa ekstraordinær Situation, og at man heller ikke kan lægge Betragtninger om Jordmangelen og Jordhungeren under de ekstraordinære Forhold, Krigssituationen har haft, til Grund. Den Jordlov, man bygger op her, maa have Lejlighed til at bestaa i normale Tider og opbygges derefter og ikke efter Krigsforhold, det maa ikke glemmes ved Bedømmelsen heraf.

Af den Jord, der staar til Raadighed, ejer imidlertid Staten betydelige Arealer. Ikke alt, hvad Staten ejer, er udstykningsmodent, Limfjordsarealerne, Vildmosen, en Del Forpagtergaarde og Domænerne staar ikke alle parat til Udstykning i Dag, men vil gøre det efterhaanden. Det er vort Synspunkt, at det ikke er Statens Opgave at drive Landbrug, men at man snarest maa have disse statsdrevne Jorder over paa private Hænder, hvor de hører hjemme. I disse Dage er man begyndt at likvidere Flyvepladsarealerne, som Besættelsesmagten havde beslaglagt. Ved Tilbagegivelsen heraf fremkommer der betydelige Arealer, som kan udstykkes. Udlændinges og Landssvi-